

Húftrygging fiskiskipa undir 100 tonnum

Skilmáli nr. M-6

Í skilmála þessum merkir hugtakið "félagið" Vörð tryggingar hf.

Um váttrygginguna gilda váttryggingaskírteinið ásamt áritun og sérskilmálum, skilmálar þessir, almennir skilmálar félagsins nr. AS-1 og ákvæði laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004.

Ákvæði í almennum skilmálum ganga framur ákvæðum þessara skilmála ef ekki er fullt samræmi þar á milli.

VÁTTRYGGINGARSVIÐ

1. gr. Skaðatrygging

Um váttryggingu þessa gildir sú grundvallarregla, að hún er skaðatrygging og er félaginu óskyld að greiða hærri bætur en þarf til þess að bæta tjón það, sem orðið hefur. Váttrygging þessi er ætluð fiskiskipum undir 100 tonnum en sé skip stærra telst váttryggingin jafngild.

2. gr. Munir, sem váttryggingin nær til

1. Váttryggingin tekur til skips þess, sem greint er í skírteininu, fylgifyr þess, vista og birgða, sem eðlilegar mega teljast. Til skips og fylgifyrjar teljast m.a. vélar skipsins, gangskrúfa og aðrar skrúfur, ásamt öxlum og gírum, vindur, rafkerfi, fiskleitartæki, dýptarmælir, ratsjá, leiðsögutæki, loftskýta- og kalltæki, ásamt nauðsynlegum búnaði og varahlutum, enda séu þessir munir um borð í skipinu.
2. Undir váttrygginguna falla ekki fiskkassar, aflí og veiðarfæri, þ.á.m. varpa ásamt hlerum og vírum, nætur, nemar og sendar festir við veiðarfæri, net, línur, færi, belgir, baujur og bólfæri.

3. gr. Váttryggingarverð

1. Í byrjun hvers váttryggingartímabils skulu váttryggingartaki og félagið koma sér saman um váttryggingarverðið. Það samkomulag er bindandi fyrir félagið, nema leitt sé í ljós, að váttryggingartaki hafi gefið villandi upplýsingar um atriði, sem skipta máli við verðákvörðun. Verðákvörðun verður einnig vikið til hliðar ef hið tiltekna verð er hærra en svo að sanngjarnt sé að telja það váttryggingarverð skipsins.
2. Til viðbótar húftryggingunni er váttryggingartaka heimilt að kaupa sérstaka hagsmunatryggingu fyrir skipið til að mæta beinu og óbeinu fjárhagslegu tjóni, sem hann kann að bíða við það, að skipið ferst. Váttryggingarverð hagsmunatryggingarinnar má þó ekki vera hærra en 1/5 hluti af váttryggingarverði húftryggingarinnar

4. gr. Váttryggingartímabil - Uppsögn

1. Sé annars ekki getið í skírteininu, gildir váttryggingin frá kl. 00.00 þann dag, sem hún hefst og til kl. 24.00 þann dag, er henni lýkur.
2. Ef váttryggingu myndi lokið, meðan skip er á ferð sinni, hvort heldur það er samkvæmt váttryggingarsamningnum eða fyrir uppsögn vegna annarra atvika en vanskila á greiðslu iðgjalds, fellur samningurinn þó fyrst úr gildi við lok komudags skipsins til fyrsta ákvörðunarstaðar þess.
3. Ef váttryggingin framlengist af þessum sökum getur félagið krafist iðgjalds fyrir framlenginguna, 1/365 hluta af síðasta ársiðgjaldi fyrir hvern dag, sem váttryggingin er framlengd.
4. Félaginu er heimilt, er váttryggingarathurður verður, að segja váttryggingunni upp með 30 daga fyrirvara. Uppsagnarréttur þessi fellur niður sé hann ekki notaður innan 30 daga frá því að bætur eru greiddar eða kröfu um þær synjað.

5. gr. Siglingasvæði

Félagið er laust úr ábyrgð ef skipið fer út fyrir fiskveiðilandhelgi Íslands, nema um sé að ræða siglingu til hafna Vestur-Evrópu.

6. gr. Það sem félagið bætir

Félagið bætir tjón (skemmdir á skipinu o.fl.) og kostnað eins og hér segir:

1. Algert tjón, sbr. 20 gr.
2. Skemmdir á skipinu af völdum þess að það sekkur eða því hvolfir, storms, sjávar, straums, íss, jarðskjálfta, snjóflóðs, aurskriðu, elds, sprengingar, eldingar, strands, árekstrar á grunn, skipbrots, veltu, áreksturs á annan fastan eða fljóttandi hlut, með þeim takmörkunum, sem ákveðnar eru í skilmálum þessum.
3. Skemmdir á aðalvél skipsins, ef eftirtaldir aðalhlutar hennar eyðileggjast af öðrum ástæðum en greinir í gr. 6.2: Vélarblokk, stimplar, slífar, strokklok, kambás ásamt legum, tannhjól og ásar, forþjappa, sveifarás, sveifaráslegur og botnskál. Bætur miðast eingöngu við verð á nýjum vélarhlutum, en annar kostnaður greiðist ekki, t.d. vinna eða slippkostnaður. Bætur lækka um 6% fyrir hvert ár frá smíði vélarinnar í allt að 12 ár, en tjónsfrádrætti skv. 1. mgr. 15. gr. skal ekki beitt.
4. Tjón sem stafa af innbroti, þjófnaði eða skemmdarverkum.
5. Kostnaður við björgun samkvæmt ákvæðum siglingalaga svo og kostnaður við ráðstafanir til að varna tjóni samkvæmt reglum laga nr. 30/2004
6. Þátttaka í sameiginlegu sjótjóni, eins og slík þátttaka er ákveðin í York/Antwerpen reglunum frá 1994.
7. Kostnað við förgun muna vegna bótaskyldrar viðgerðar.

7. gr. Það, sem félagið bætir (skaðabótakrafa þriðja aðila)

1. Tjón sem skipið veldur með árekstri og tjón sem verður á annan hátt vegna mistaka við stjórnun þess, enda sé tjónið bein afleiðing skemmda á munum eða líkamsmeiðsla og váttryggingartaki ábyrgur að lögum.
2. Kostnað við að fjarlægja flak skipsins.

7.3 Hámark samanlagðra bóta samkvæmt 7.1 og 7.2 vegna eins tjónsatburðar er það hámark sem kveðið er á um í 1. - 3. mgr. 177. gr. siglingalaga nr. 34/1985.

8. gr. Skip sama eiganda

8.1 Nú rekst váttryggt skip á annað skip, er bjargað eða fær aðstoð annars skips og er félagið þá greiðsluskilyt, þótt það skip sé eign váttryggðs eða bæði skipin lúti sömu útgerðarstjórn.

8.2 Þegar svo stendur á, skulu váttryggður og félagið fela einum gerðarmanni að ákveða um sök, björgunarlaun eða þóknun fyrir aðstoð. Ef aðilar koma sér ekki saman um gerðarmann, skal þess óskað að dómstjórinn í Reykjavík eða Akureyri tilnefni hann. Gerðinni verður ekki skotið til dómstóla.

9. gr. Undanskildar áhættur

Félagið bætir ekki:

9.1 Skaðabótakröfu frá starfsmönnum eiganda eða útgerðarmanni. Sama gildir um skaðabótakröfu frá eigendum afla eða annars, sem skipið flytur.

9.2 Skemmdir á þeim hlutum skipsins, sem efnisgalli, smíðisgalli eða viðgerðargalli er á.

9.3 Skemmdir af ófullnægjandi viðhaldi, fúa, þreytu, tæringu, sliti eða sambærilegum orsökum. Sama gildir um tjón, sem rakið verður til hönnunargalla og/eða breytinga, sem gera þarf á skipinu vegna hönnunargalla.

9.4 Tjón er stafar af því að skipið var óhaffært, er það lét síðast úr höfn, ófullnægjandi útbúið eða mannað, hafði eigi nauðsynleg skipsskjól eða var eigi tryggilega hlaðið.

9.5 Kostnað sem fylgir bótaskyldri tjónsviðgerð, að því marki, sem útgerðarmaður hefði sjálfur orðið að greiða fyrir eigin reikning, vegna útgerðarinnar, viðhalds og viðgerðar, þótt hin bótaskylda viðgerð hefði ekki farið fram samtímis.

9.6 Aukakostnað vegna nætur- og helgidagavinnu.

9.7 Kostnað við að hreinsa og mála botn skipsins.

9.8 Óbeint tjón váttryggðs, svo sem aflatjón og kostnaður váttryggðs af töfum. Sama á við um kostnað vegna mannahalds, hafnargjalda og eldsneytisnotkunar meðan á viðgerð stendur.

9.9 Sektir og refsiviðurlög.

HEGÐUN, SEM VELDUR MISSI BÓTARÉTTAR

10. gr. Rangar upplýsingar - Svik

Félaginu er heimilt að skoða hið váttryggða og umbúnað þess þegar félagið óskar.

11. gr. Ráðstafanir vegna tjóns o.fl.

11.1 Félaginu er heimilt, er váttryggingarburður verður, að segja váttryggingunni upp með 30 daga fyrirvara. Uppsagnarréttur þessi fellur niður sé hann ekki notaður innan 30 daga frá því að bætur eru greiddar eða kröfu um þær synjað.

11.2 Félagið er ekki bundið af því ef váttryggður viðurkennir skaðabótakröfu nema leitt sé í ljós að váttryggður gerði aðeins það sem honum var skylt að lögum er hann greiddi kröfuna eða viðurkenndi réttmæti kröfunnar.

12. gr. Aukin áhætta

Iðgjald þessarar váttryggingar fer eftir notkun hins váttryggða og gefnar eru upplýsingar um við váttryggingartöku. Sé tiltekin ákveðin notkun/starfsemi á hinu váttryggða á váttryggingarskírteini og notkun/starfsemi breytist þannig að áhætta félagsins eykst ber váttryggðum og/eða þeim sem réttar njóta samkvæmt váttryggingu þessari að tilkynna félaginu það jafnskjótt og þeim er kunnugt um breytinguna. Misbrestur á því getur valdið takmörkun á ábyrgð félagsins skv. 25. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.

13. gr. Varúðarreglur

13.1 **Váttryggðum og þeim sem samsamast honum ber að fara eftir þeim varúðarreglum sem félagið setur í þessum skilmála eða á váttryggingarskírteini. Misbrestur á því getur leitt til skerðingar eða brottfalls bótaábyrgðar skv. 26. gr. laga nr. 30/2004.**

13.2 **Varúðarregla: Þegar skip er í höfn eða í lægi skal ganga tryggilega frá festum þess. Jafnframt ber váttryggðum að hafa reglubundið eftirlit með skipinu.**

13.3 **Varúðarregla: Váttryggðum ber að fara eftir fyrirmælum opinberra stofnanna svo sem Siglingastofnunar og Löggildingarstofu. Skipið skal ávallt vera fullkomlega haffært, og með gilt haffærisskírteini, þegar lagt er úr höfn.**

13.4 **Varúðarregla: Skipinu skal ávallt læsa tryggilega þegar það er mannaust í höfn og ganga að öðru leyti þannig frá að óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang inn í skipið.**

14. gr. Gáleysi og ásetningur

Ef váttryggingarburðurinn verður rakinn til ásetnings, stórkostlegs gáleysis eða ölvunar váttryggðs eða neyslu hans á ávana- eða fíkniefnum, á hann enga kröfu á hendur félaginu, þó með þeirri undantekningu að bótaréttur skv. 7. gr. fellur aðeins niður valdi váttryggður váttryggingarburð með ásetning.

BÓTAÁKVÖRÐUN - UPPGJÖR TJÓNS - ENDURKRAFA O.FL.

15. gr. Tjónsfrádráttur

Bætur vegna hvers einstaks váttryggingarburðar, aðrar en fyrir algert tjón, skulu háðar frádrætti eins og hann er ákveðinn í váttryggingarskírteininu.

16. gr. Réttur félagsins til að fjalla um kröfur þriðja aðila

16.1 Jafnskjótt og váttryggingartaki fær vitneskju eða grun um að skaðabótakrafa verði gerð á hendur honum ber honum að tilkynna félaginu það skriflega.

16.2 Sé gerð skaðabótakrafa á hendur hinum váttryggða hefur félagið fyrirsvar vegna þeirrar kröfu og eru heimilar hvers kyns ráðstafanir til þess að meðhöndla kröfuna svo sem viðurkenningu á bótaskyldu, verjast kröfunni eða gera um hana samkomulag enda eru þessar ráðstafanir á kostnað félagsins svo og málskostnaður vegna þeirra.

16.3 Félagið er ekki bundið af því ef váttryggður viðurkennir skaðabótakröfu nema leitt sé í ljós að váttryggður gerði aðeins það sem honum var skylt að lögum er hann greiddi kröfuna eða viðurkenni réttmæti kröfunnar.

17. gr. Fjárhæð váttryggingarbóta

17.1 Ef skipið ferst eða verður dæmt óbætandi, sbr. gr. 20.2 bætir félagið tjónið með því að greiða váttryggingarverðið.

17.2 Skemmdir á skipinu bætir félagið með því að greiða nauðsynlegan viðgerðarkostnað, sem fallið hefur á váttryggðan, samanber þó gr. 17.4.

17.3 Bætur fyrir skemmdir eða missi skipsins skulu við hvern einstakan váttryggingaratburð ekki vera hærri en váttryggingarverðið nema annað leiði af 28. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga. Vextir greiðast af tjónsbótum skv. 19. gr. Almennra skilmála, AS-1.

17.4 Við uppgjör tjóna á vélum, tækjum, vélbúnaði og varahlutum skulu bætur nema frumverði hlutarins að frádreginni fyrningu miðað við aldur hlutarins. Fyrningin er 6% fyrir hvert ár frá smíði véla og tækja í allt að 12 ár. Sé skip váttryggt samkvæmt mati Fjárhæðarnefndar fiskiskipa gilda þó afskriftarreglur Fjárhæðarnefndarinnar.

17.5 Engar bætur koma fyrir óviðgerðar skemmdir á skipinu ef það ferst án þess að viðgerð hafi farið fram.

17.6 Nú er gert við skipið þó að skilyrði gr. 20.2 séu fyrir hendi, þá takmarkast greiðsluskylda félagsins við váttryggingarverðið að viðbættum bótum skv. 28. gr. laga nr. 30/2004, ef því er að skipta, en að frádregnu verði leifa skipsins.

18. gr. Viðgerð

Váttryggður skal sjálfur annast um viðgerð á skemmdum á skipinu, nema félagið fari fram á annað.

19. gr. Samráð um viðgerð

19.1 Váttryggðum er skylt að hafa fullt samráð við félagið um, hvar og hvenær viðgerð fer fram á skemmdum, sem váttryggingin skal bæta. Geri hann það ekki er félaginu óskylt að greiða kostnaðarauka, er af því leiðir.

19.2 Að jafnaði skal viðgerð fara fram innan árs frá váttryggingaratburðinum og er félaginu ekki skylt að greiða kostnaðarauka, ef dráttur verður lengri. Sama gildir, ef hið efnislega tjón eykst við það að viðgerð dregst lengur en eitt ár.

20. gr. Algert tjón

Félagið greiðir bætur fyrir algert tjón í eftirfarandi tilvikum:

20.1 Skipið ferst eða verður fyrir svo miklum skemmdum, að ekki er unnt að bjarga því og gera við það.

20.2 Skipið verður fyrir svo miklum skemmdum, að kostnaður við að bjarga því og gera við það nemur hærri fjárhæð en váttryggingarverðinu.

20.3 Skipið hverfur úr umráðum váttryggðs með þeim atvikum að ekkert hefur til skipsins spurst í 3 mánuði.

20.4 Skipið er hernumið eða kyrrsett af erlendu ríki og ekki látið laust innan 6 mánaða enda sé tjónið ekki innan marka venjulegra skilmála fyrir stríðs- og óeirðatryggingu. Ákvæði þetta á ekki við um tjón sem hlýst af því að skipið er gert upptækt í refsímáli eða kyrrsett eða selt að kröfu skuldheimtumanna.

21. gr. Krafa um bætur fyrir algert tjón

Vilji váttryggður krefjast bóta fyrir algert tjón á grundvelli gr. 20.2 skal hann tilkynna félaginu það án ástæðulausrar tafar eftir að skipinu er bjargað og váttryggður hefur haft tækifæri til að skoða skemmdirnar.

22. gr. Réttur til leifa váttryggðra hluta

Þegar félagið hefur greitt bætur fyrir tjón, öðlast það rétt váttryggðs til þess, sem enn kann að vera til af munum, er það hefur bætt.

23. gr. Endurkröfuréttur

Bæti félagið tjón sem þriðji maður ber skaðabótaábyrgð á öðlast það rétt váttryggðs gagnvart honum að því marki sem bótunum nemur og endurkröfuréttur er fyrir hendi skv. ákvæðum II. kafla laga nr. 50/1993.

24. gr. Fyrning

24.1 Krafa um bætur fyrnist á fjórum árum. Fresturinn hefst við lok þess almanaksárs er váttryggður fékk nauðsynlegar upplýsingar um þau atvik sem eru grundvöllur kröfu hans. Krafan fyrnist þó í síðasta lagi á tíu árum frá lokum þess almanaksárs er váttryggingaatburður varð.

24.2 Kröfur um endurgreiðslu iðgjalds vegna hafnarlegu eða annarra ástæðna fyrnast þó á 2 árum frá lokum váttryggingartímabils.

IÐGJALDIÐ

25. gr. Almennt um iðgjaldið

25.1 Félagið og váttryggingartaki eða umboðsaðili hans skulu fyrir hver áramót semja um iðgjald, er gildi fyrir eitt ár í senn. Náist ekki samkomulag er félaginu heimilt að ákveða iðgjaldið. Vilji váttryggingartaki ekki una iðgjaldsákvörðun félagsins, getur hann sagt váttryggingunni upp innan 30 daga frá því að hann fær tilkynningu um iðgjaldið.

25.2 Félaginu er heimilt að draga ógreidd, gjaldfallin iðgjöld frá váttryggingarbótum.

25.3 Um greiðslu iðgjaldsins og áhrif vanskila á greiðslu þess fer eftir ákvæðum 32.-34. gr. laga nr. 30/2004.

26. gr. Endurgreiðsla iðgjalds

26.2 Ef skipinu er lagt í öruggri höfn að mati félagsins, skal að váttryggingartímabilinu loknu endurgreiða hluta iðgjaldsins. Ef um er að ræða skip sem er stærra en 250 rúmlestir og stundar eingöngu togveiðar skal endurgreiða 0,15% af ársiðgjaldi skipsins fyrir hvern legudag enda hafi skipið legið samfleytt í 10 daga eða lengur. Fyrir önnur skip skal endurgreiða 0,15% af ársiðgjaldi skipsins fyrir hvern legudag enda hafi skipið legið samfleytt í 20 daga eða lengur.

26.3 Tjón sem hafa orðið á váttryggingartímabilinu skulu koma til frádráttar endurgreiðslu skv. gr. 26.2

26.4 Nú verður skipið fyrir algeru tjóni á váttryggingartímabilinu og fellur þá niður réttur til endurgreiðslu iðgjalds.

ALMENN ÁKVÆÐI

27. gr. Eigandaskipti

Ef eigandaskipti verða að skipinu eða það er sett undir aðra útgerðarstjórn, fellur váttryggingin úr gildi, með þeirri undantekningu sem getur í gr. 4.3.

28. gr. Réttur veðhafa gagnvart félaginu -

Nú eru hinir váttryggðu hagsmunir veðsettir og telst þá váttryggingin einnig vera veðhafa til hagsbóta, þó svo að veðhafi öðlist ekki meiri rétt gagnvart félaginu en eigandinn.

29. gr. Samsömun

Félaginu er heimilt að bera fyrir sig að starfsmenn váttryggingartaka eða váttryggðs hafi brotið gegn ákvæðum váttryggingarinnar skv. 3. mgr. 29. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga.

30. gr. Sönnunarskylda

Um váttryggingu þessa gildir sú almenna regla, að sönnunarskyldan hvílir á váttryggðum, bæði um það, að tjón falli undir váttryggingarsamninginn og einnig um það hve miklu tjónið nemur.

Váttryggingaskilmálar þessir gilda frá 01.01.2019